

הכנסת

חינוך עברי

מלך יוון מחיך לשקיקת הנפרקים מאניה אמריקאית... חיילי החופש בקוריה עומדים על משמר הדימוקרטית... מעשה זווטה אחרון של הקומוניסטים... הנשיא אייזנהאואר מנשק חברה לספסל הלימודים... אייך מחיך!... אייך משתעל!... אייך מפהק!... אייך מתעטש!...

כל חובב סרטים שאל את עצמו לא פעם. בחשכת אולם הקולנוע, מדוע נגזר עליו לראות יומנים כאלה, המראים תמיד רק צד אחד של הדולאר. הוא לא ידע את הסיבה: יצירות פאר אלה הן יומניות עמומה של ה' ממשלה האמריקאית, הנמסרים חנים לבתי הקולנוע, בהסחאה של יומן מסרו ופוקס מוביטון. עד כה ראה מהדורה המיועדת ל' תורכיה, יוון וישראל. בקרוב יצטרך לחזות במהדורה צרפתית, בה יחייך ראש ממשלת צרפת (של אותו רגע) לצעירות אמריקאיות בבגדיים הנפרקות ממסוס אמריקאי.

הצופים לא גילו. בעלי בתי הקולנוע, היוצעים להעריך תרומת חנים, לא התלהבו מעולם להתחילה ביומן ישראלי. כי כל יומן ישראלי עולה 2400 ל"י, ואם יוצג בכל 120 בתי הקולנוע הישראליים, תעלה הצגתו במחיר מוצע 20 ל"י לשבוע.

כדי לעזור קצת להתלהבותם של בעלי בתי הקולנוע, העבירה הכנסת בשבוע שעבר לחוקה הצעת חוק שיכריח למעשה כל קולנוע בארץ להציג יומן מקומי. למחרת היום פרצו הבעלים — וגם כמה עיתונים — בצערת חמס: כיצד אפשר להכריח את הקהל לראות יומנים בעלי רמה כה נמוכה?

הצופים לא גילו את הסיבה האמיתית לליקוי היומנים: מאחר שאין ניתנת להם שום תמיכה ממשלתית, נאלצים הם ממן את עצמם עד ל-50% בעזרת תשלומים מצד נושאי היומן, דבר המכריחם להציג למעשה גם מודעות מוסחת. הנחת אבן

כזה אלה קאנר

כמו בסיפורי אגדות...

הפינה למוסר לכלבים יתומים אינה נכללת ביומן מפני שנתן אקסלרוד, מנהל יומן כרמל הממושקף, חושב שהדבר חשוב כל כך, אלא מפני שבלי תשלום מצד אפוסטרופי הכלבים לא יוכל לצלם גם את המאורעות החיוניים.

אמר השבוע אקסלרוד, שהחל לצלם יומנים בארץ עוד לפני 25 שנה: "אפילו בשחיין

למעשה תעלה ההצגה בתל-אביב עד ל-150 ל"י בשבוע הראשון, והמחיר ירד עד לסכומים פשוטים כעבור ארבעה-חמשה חודשים. כל יומן מודפס בחמישה העתקים בלבד.

ובצרפת אין היומנים יכולים לקיים את עצמם בלי תמיכה. אם יכריחו את בעלי בתי הקולנוע לכנס את עיקר ההוצאות, נוכל לשפר את הרבה."

את הקהל עצמו לא שאל איש בחינה. דעתו מתבססת בהגבתו החד-משמעית בקול נוע: אם כבר נגזר עליו לראות משהו מחיך, משתעל ומגהק, מוטב שיהיה זה נשיא ישראל, המחיך עברית, מאשר נשיא ארצות-הברית, המשתעל בלועזית.

המצאות

פרצופים בלתי-מרוצים

"השומרים הטובים ביותר הם הגנבים הגדולים ביותר." השבוע השתלל שוטר, בעל שפם עבות, להוכיח שגם ההיפך הוא הנכון: הוא נכנס למכונית שחורה קטנה, שעמדה במגרש החנייה של דן ליד הצטלבות רחוב ארלוזורוב ודרך נתניה, ניסה לגנוב אותה. הוא לא הצליח. ברגע שלחץ על כפתור המתנע, ציפתה לו אכזבה: צופר המכונית החל צופר בקול רם, בהפסקות קבועות. השוטר עיוה את פניו, יצא מהמכונית לקול ליגלוגם של חבריו, הבטיח הצלחה גדולה יותר בגנביו נוסף.

היה זה המבחן שערכה חברת אל"ג עבור המשטרה לבדיקת מכשיר חדש, בשם אל"ג-נע, שהופעל על-ידי ז'אק לוי, אחד מבעלי החבר'ה. המטרה: להקשות על גניבת מכוניות, ש-500 מהן הוספו ביוני אלמונים משך השנה שעברה, על ידי סידור חשמלי מיוחד, שיפ' עיל את צופר האזהרה בכל פעם שאדם זר ניסה לפתוח את דלתות המכונית, את מכסה המנוע, או ללחוץ על כפתור המתנע.

עבור מכוניות דיפלומטים התקינה החברה מכשיר מיוחד, רגיש עוד יותר: הצופר יופעל בכל פעם שמישהו יגע במכונית. הסבה: מכוניות הסגל הדיפלומטי צוללות להיות קרוב להתנקשות, לא רק לגניבה. קהל גדול של עובדים ושבים הצטופף סביב הניסוי, הביט בהתעניינות. רק כמה פרצופים בתוכו נראו בלתי מרוצים בהחלט.

רכי חיים

סינדרלה במאה ה-20

המעצורים חרקו ומכונית גדולה ושחורה, בעלת מספר זר, נעצרה בשריקה חצי-מטר לפני נערה בלונדית דקה, שענייה הכחולות היו מלאות פחד. מן המכונית קפץ החוצה אדם צעיר, לבוש חליפה אפורה אלגנטית, ביקש אלפי סליחות בעברית ואנגלי בלתי לוח. הסליחות ניתנו. הנערה אמרה שבפעם היתה זו אשמתה שלה. היא מיהרה ולא שמה לב. האיש הצעיר הציע לפתור את בעיית המהירות, להובילה למחוז חפצה במ' כוניתו. השניים עשו הכרה: פרד ויטרפלד, אלה קאנר, נעים מאוד.

ב-22 שנות חייה הספיקה אלה לצבור נסיון חיים שהיה די גם למאה שנה. מגיל צעיר ביותר ידעה כבר שאין להאמין בסרי פורי האגדות, בהן מופיעות קוסמות ופוח'רות במקלקסמים את כל הבעיות. המכשפה הרוכבת על מטאטא נראתה לה כטיפוס מצי' אותי יותר. בת 12 היתה כשאיבדה את הוריה בפולין. ידידים נתנו לה מקלט מאימת הגאזים, אשר לא חשדו בבלונדית כחולת-העניים, בעלת האף הכפתורי, שהיא יהודיה. עם תום המלחמה, שעה שהחלה על פני אירופה נידת העמים הגדולה, החליטה אלה לעלות לישראל. הצטרפה לקבוצת חולתא. בו עבדה ולמדה משך שנתיים.

כשנקראה לשרות, העדיפה אלה לשרת במשטרה, כפקידה במטה החיפאי, קבלה עם שיחוריה עבודת פקידות בחיפה. לפרד ויטרפלד, בן למשפחה יהודית אמרי-קאית דתית ואחד מבעלי מפעל ארטיק, היו מעצורים חזקים פחות מאשר למכוניות: לאחר היכרות קצרה ביקש, וקיבל, את ידה של אלה.

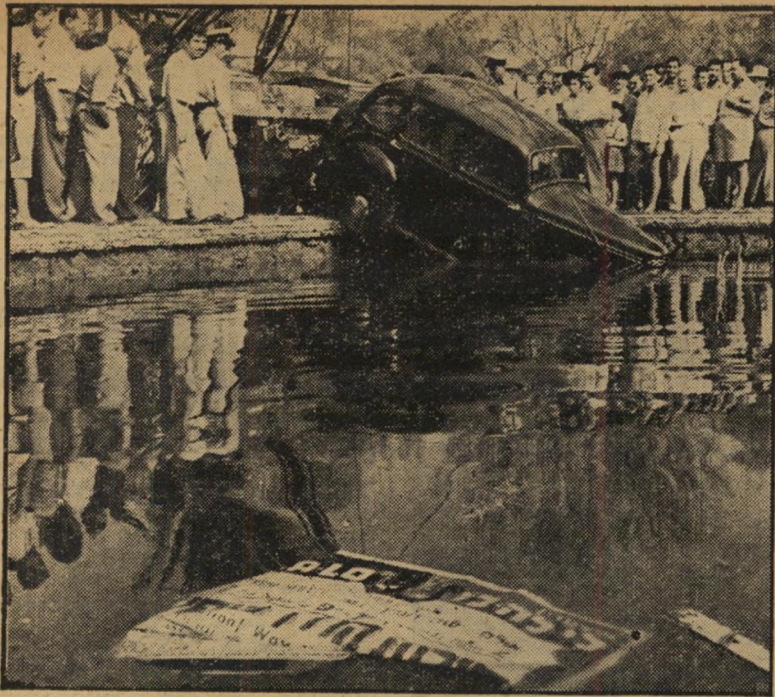
עם נישואיה במועדון התעשייתי בתל-אביב, ערב צאתה לירח-דבש באירופה ובארצות הברית, החלה אלה עושה את חשבון נפשה: אולי בכל זאת יש משהו באגדות.

פנעים

הפרושה והירח

על המדרכה שליד בית משפט השלום עמדה קבוצה של אנשים צעירים, בתוכם אשה אחת מבוגרת יותר, שהסתכלה באכ' זבה כיצד נכנסו למכונית שיטורי, בסיוע

88 • מהן לא נמצאו עדיין, ביניהן: הגיפ' 6027, של מערכת העולם הזה.

מכוניתו של משה ואדין נמשית מבריקת דיונגוף " מדי-מזל בלוח השעונים

לשוארץ, נוסף על כך, משפט פרטי קטן משלהם.

תאונות

יום של מזל

ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משי'ת'הו.

(שמות, ב' י"א).

כשמשתה המשטרה את מכוניתו של הר' אמרגן משה (ל"ה-ל"ו) ואלין, מן הברכה ברחוב דיונגוף, הופתעו חוקריה למצוא מוזה על לוח השעונים, ליד מדי-המהירות. ואלין, בעל התסרוקת החלקה לאחור, הידוע כחובב לא-דיוקאק משקאות המכילים מים, הסביר בעליונות: "זה הוא מדי-המזל שלי!"

לפני שנים רבות, בהיותו בוינה, פגש ואלין את כוכב הקולנוע היהודי צ'אקה צ'אקל, הבחין שבמכוניתו קבועה מוזה. הרעיון מצא חן בעיני ואלין, הוא החליט שאם תהיה לו אי פעם מכונית, יעשה גם הוא כך. "עד כה היא שמרה עלי בסדר גמור", הצהיר ואלין, "אך הפעם קרה הדבר ביום ששי, ב-13 לחודש. זהו יום של מזל!"

אשר למקרה עצמו, סיפר ואלין שבשעה שעלה על המדרכה המקיפה את הככר, החלו נוסעיו, כמה משחקני התוכנית החדשה של ליל-הלה, זחירות הדרך בתיקון, לצעוק: "לאן אתה נוסע?" הוא התבלבל לרגע, לחץ בכוח על דוושת הגאז, במקום על המעצורים. המכונית הסתערה על גדר הברזל שסביב המדשאה, התגברה עליה וקפצה המימה, שקעה בו לאטה כמעט עד לגג.

שלא כמו משה רבנו, לא באה נסיכה מצריה למשוחו מן היאור. ואלין וחבריו יצאו מן המים לבדם, חזרו כדי לכבות את האורות שנסארו דולקים.

אמר ואלין הו לוי: "לו טבעתי, לא היה זה הוגן כלפי 'נושים שלי'!"

חינוך

שטח ההפקר

בגבול הישראלי-ירדני שררה מתיחות בלתי פוסקת. מדי בוקר התחוללו תקריות חדשות,

• צלם העולם הזה הצליח להנציה בתמו' נתו את הפלאקאט של זחירות, הדרך בתיקון! שצף על פני המים המכוסים שמן.

הארץ

אם אתה רוצה להתחתן עם רוקי, בן 33, גבוה, מסורר ובעל דירה (מודעה ב' מעריב).

ישראל רביש, תל-אביב אבלי מי לבש את המכנסיים בבית? העד סיפר כי למד מוסיקולוגיה, שפות, ספרות ופילוסופיה (דבר).

אליעזר גרונדמן, צה"ל השכלה שחורה.

הקבר המשותף של לנין וסטאלין נפתח שוב לקהל (חדשות בקול ישראל).

רחל ג', תל-אביב הכנסת-אורחים סוציאליסטית.